

Juffrouw Harmpje Visser

Meester R. Bos schreef op 5 januari 1983, bij de ingebruikname van het huidige schoolgebouw: Voor de jongeren onder ons een naam die hen waarschijnlijk weinig zegt. Zij zullen zich wel afvragen: 'Wie was dat eigenlijk, Harmpje Visser?' Voor de ouderen onder ons is het echter een naam, die ze nu nog met eerbied noemen. Speciaal denk ik hierbij aan de ruim 1700 kinderen, die het voorrecht hadden om de eerste beginselen van het onderwijs van haar te ontvangen. In 1923 ging Harmpje na een vooropleiding bij wijlen het hoofd de heer R. Jansma, naar de Da-Costa kweekschool te Haarlem, om opgeleid te worden voor onderwijzeres. Juni 1928 behaalde zij haar acte voor onderwijzeres en 1 februari 1929 werd zij benoemd aan de Kon. Wilhelminaschool. Een klein mini vrouwtje met een maxi hart, naar de mens gesproken zwak van moed en klein van krachten. Maar in dat zwakke huisde een sterke wil. Ze begon in klas 1 met 48 leerlingen en ze had met onze drukke kinderen niet de minste moeite. Later ben ik vaak bij haar in de klas geweest en altijd heerste bij haar een prettige sfeer. Wat was het geheim van haar kracht? Dit: Zij was een christelijk onderwijzeres in de daad. Ze deed haar werk in biddend opzien tot haar Heer en Heiland Jezus Christus, wiens eigendom zij zich wist. Haar bijbelse vertelling en haar bidden op school, drong door tot in de harten van de kinderen. In gedachten hoor ik soms nog het kinderliedje na haar bijbelles:

Kent gij reeds de goede Herder

Kent gij reeds de herdersstaf ?

Die de Vader in de Hemel

In zijn trouwe handen gaf.....

In de jaren zestig kreeg zij ademhalingsmoeilijkheden. Van haar huis (Wijk 3-29) naar school moest zij soms driemaal rusten. Toch wilde zij haar werk niet loslaten. Als zij dan 's morgens haar kinderen vertelde, steunde zij met beide handen op een lange stok en als ik dat zag, dacht ik onwillekeurig aan Mozes met zijn staf: 'De Heere is mijn banier'.

Na bijna 36 jaar in school en daarbuiten haar Heiland gediend te hebben, nam Hij zijn moegestreden kind tot Zich.

*Zalig zijn de ontslapen vromen,
voor ons te vroeg aan d'aard ontnomen,
maar die door God te goeder uur,
aan het einde van hun dagen
het vaderhuis zijn ingedragen
als rijpe schoven in de schuur.
Zij leven bij de Heer
en zondigen niet meer.
Hallelujah ! 't Is al volbracht
Geen rouw of nacht heeft in Gods
Koninkrijk meer macht !*

